

SOUHRN

Zlomeniny lopatky nejsou časté, představují necelé půl procento všech zlomenin. Vznikají většinou vysokoenergetickým násilím a bývají sdruženy s dalšími poraněními. Zlomeniny lopatky byly donedávna opomíjeny, většina jich byla léčena konzervativně. V posledních letech se však situace mění. Množství pacientů se zlomeninou lopatky i zájem o tuto problematiku stoupá. Stále častěji je diskutována operační léčba.

Disertační práce podává komplexní přehled diagnostiky, klasifikace a léčby zlomenin lopatky.

V anatomické části práce jsme popsali zeslabená místa v konstrukci lopatky predisponující k výskytu lomných linií. Studovali jsme topografické vztahy jednotlivých struktur na dorsální straně lopatky z hlediska Judetova přístupu a jeho modifikací u jednotlivých typů zlomenin těla a krčku lopatky.

V radiologické části jsme srovnávali výtěžnost jednotlivých zobrazovacích metod. Cílem bylo zhodnotit možnosti jednotlivých rtg metod, především 3D CT rekonstrukcí, z hlediska přesného určení typu zlomeniny, počtu úlomků a jejich dislokace. Na základě zjištěných údajů jsme vytvořili algoritmus rtg vyšetření lopatky, který se nám osvědčil v klinické praxi.

Od roku 2006 jsme vytvořili soubor 190 pacientů se zlomeninou lopatky, z nichž 70 bylo léčeno operačně. Na základě analýzy tohoto souboru jsme navrhli vlastní klasifikaci zlomenin lopatky vycházející z klasifikace Tscherno a Christa. Dále jsme detailně propracovali techniku Judetova zadního přístupu, osteosyntézy jednotlivých typů zlomenin těla a krčku lopatky a navrhli jsme i pooperační rehabilitační protokol.